

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3
The Relationship Between Digital Leadership and the Academic
Administration of School Administrators under Songkhla Primary
Educational Service Area Office 3

ปรเมศวร์ ธนุสร

Poramet Thanuson

วัน เดชพิชัย

Wan Dechpichai

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

Hatyai University

E-mail: poramet.tha008@hu.ac.th

Received: 6 April 2025; Revised: 18 December 2025; Accepted: 19 December 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 2) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 127 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficients)

ผลวิจัยพบว่า 1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, $SD = .50$) 2. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, $SD = .46$) 3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .712

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล, การบริหารงานวิชาการ, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3

Abstract

This research aimed to 1) study the level of digital leadership among school administrators in the Songkhla Primary Educational Service Area Office 3, 2) study the level of academic administration among school administrators in the Songkhla Primary Educational Service Area Office 3, and 3) study the relationship between digital leadership and academic administration among school administrators in the Songkhla Primary Educational Service Area Office 3. The sample consisted of 127 school administrators in the Songkhla Primary Educational Service Area Office 3 during the 2024 academic year. The research instrument was a questionnaire. The statistical methods used were frequency, percentage, mean, and standard deviation. Hypothesis testing was conducted using Pearson's Product Moment Coefficients (Parson's alpha correlation coefficient).

The research findings revealed that: 1. The overall level of digital leadership among school administrators in the Songkhla Primary Educational Service Area Office 3 was high ($\bar{x} = 4.31$, $SD = .50$). 2. The overall level of academic management among school administrators in the Songkhla Primary Educational Service Area Office 3 was also high ($\bar{x} = 4.42$, $SD = .46$). 3. The overall relationship between digital leadership and academic management among school administrators in the Songkhla Primary Educational Service Area Office 3 showed a high positive correlation, with a correlation coefficient of .712.

Keywords : Digital leadership, academic administration, Songkhla Primary Educational Service Area Office 3.

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและศักยภาพในทุกด้าน ทั้งด้านสติปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม เพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การจัดการศึกษาในประเทศไทยถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่รัฐต้องจัดให้ครอบคลุมทุกช่วงวัยเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และนำไปสู่ความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศในระยะยาว ภายใต้บริบทของโลกในศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี การศึกษาไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทดังกล่าว (กฤตเมธ บุญนุ่น, 2561)

การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการภาคการศึกษาถือเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบดิจิทัลไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้อย่างไร้ข้อจำกัด แต่ยังส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน งานวิจัยหลายชิ้นยืนยันว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในภาคการศึกษายังต้องอาศัยการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาครู และการสร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับโลกดิจิทัล (กมลรัฐ อินทรทัศน์, 2560)

ในบริบทของการบริหารสถานศึกษา "ภาวะผู้นำดิจิทัล" ได้กลายเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่าง

ยิ่ง ผู้นำที่มีความสามารถด้านเทคโนโลยีจะสามารถสร้างวิสัยทัศน์ พัฒนาแผนการดำเนินงาน และนำบุคลากรไปสู่การปรับใช้เทคโนโลยีในทุกมิติของการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาวะผู้นำดิจิทัลจึงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การออกแบบหลักสูตร การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ และการประเมินผล ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาในยุคปัจจุบัน (นฤมล จิตรเอื้อ, 2560)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใน 5 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 193 โรงเรียน ซึ่งในจำนวนนี้ 158 โรงตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากข้อมูลสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีการศึกษา 2566 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับชั้น ป.1, ป.3, ป.6 และ ม.3 อยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั้งระดับประเทศและสพฐ. สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงข้อจำกัดในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีความเปราะบางทางสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นความท้าทายสำคัญที่ต้องอาศัยการบริหารจัดการทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและทันสมัยมากยิ่งขึ้น (ภูเบศร์ บาลชน, 2563)

การประยุกต์ใช้ภาวะผู้นำดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการจึงเป็นแนวทางที่สามารถช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ดังกล่าวได้ โดยผู้นำที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลจะสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อวางแผน จัดการข้อมูล การสื่อสาร การติดตาม และการประเมินผลได้อย่างแม่นยำ อีกทั้งยังสามารถสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อผู้เรียนในยุคดิจิทัล และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างยั่งยืน การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อชี้ให้เห็นถึงแนวทางในการพัฒนาการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3
- 2) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 193 คน

การกำหนดขนาดตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 127 คน ซึ่งได้มาโดยใช้ตารางสำเร็จของ Krejcie & Morgan และทำการสุ่มอย่างมีระบบ โดยแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็นกลุ่มย่อย 5 กลุ่มได้แก่ อำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอเทพา อำเภอสบไถ่ และอำเภอสะเตา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยใช้สำหรับกลุ่มตัวอย่างในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน ดังต่อไปนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) จำนวน 1 ข้อ คือ ตำแหน่ง ของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำนวน 5 ด้าน จำแนกเป็นดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล 2) การสื่อสารดิจิทัล 3) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 4) การเป็นผู้นำด้านดิจิทัล 5) การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ดิจิทัล ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำนวน 7 ด้าน จำแนกเป็นดังนี้ 1) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน 4) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 5) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา 6) การนิเทศการศึกษา 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนดังนี้ 1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. กำหนดวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อกำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมภาวะผู้นำดิจิทัล ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล 2) การสื่อสารดิจิทัล 3) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 4) การเป็นผู้นำด้านดิจิทัล 5) การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ดิจิทัล และการบริหารงานวิชาการ 7 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน 4) การพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 5) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา 6) การนิเทศการศึกษา 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการวิจัย 4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม 5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ที่มีคุณสมบัติเชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารสถานศึกษา และอาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้ คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดไม่ได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์การวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of Item Objective Consequence: IOC) 6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 30 คน นำผลการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านภาวะผู้นำดิจิทัล เท่ากับ

.957 และด้านการบริหารงานวิชาการ เท่ากับ .971 7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ และหาค่าความเชื่อมั่นแล้ว นำไปใช้เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรอง และแนะนำตัวจากผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา เขต 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 โรงเรียน เพื่อแนะนำตัวเอง และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม 2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามถึงสถานศึกษาด้วยตนเอง หลังจากการส่งแบบสอบถามแล้วไปปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง 3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์และดำเนินการวิเคราะห์ สรุปผล ตามขั้นตอนของการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

1.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์

แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) วิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 สามารถสรุปผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3

ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล	4.35	.50	มาก
การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	4.32	.54	มาก
การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ดิจิทัล	4.32	.59	มาก
การสื่อสารดิจิทัล	4.30	.55	มาก
การเป็นผู้นำด้านดิจิทัล	4.25	.55	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.31	.50	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .50 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$) = 4.35 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .47 รองลงมา การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.32 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) =

.54 การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ดิจิทัล ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.32 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .59 การสื่อสารดิจิทัล ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .55 การเป็นผู้นำด้านดิจิทัล ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .55

ตารางที่ 2 ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3

ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการนิเทศการศึกษา	4.51	.50	มาก
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.46	.42	มาก
ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน	4.45	.49	มาก
ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน	4.42	.46	มาก
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.39	.49	มาก
ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.26	.55	มาก
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	4.21	.54	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.39	.42	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .42 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการนิเทศการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$) = 4.51 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .50 รองลงมา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.46 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .42 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .49 ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .46 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .49 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .55 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.21 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .54

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับสูง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ในระดับ .712

อภิปรายผล

การอภิปรายผลครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1) ระดับภาวะผู้นำดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก พิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล และการเป็นผู้นำด้านดิจิทัล ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจาก นโยบายทางการศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้

เทคโนโลยีในการบริหารและการเรียนการสอน ส่งผลให้ผู้บริหารต้องปรับตัว และพัฒนาทักษะดิจิทัลเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีทำให้สถานศึกษาจำเป็นต้องใช้เครื่องมือดิจิทัลในการบริหารงานและสื่อสารภายในองค์กรมากขึ้น จึงส่งผลให้ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ด้านดิจิทัล และมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนใช้เทคโนโลยีในการทำงานมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขญา โกมลวานิช (2563) พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูริรัตน์ สุกใส (2565) พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรดิตถ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุดรดิตถ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรธาดา เผือกผ่อง (2565) พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ญัญฐิตา สงค์แก้ว (2565) พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2) ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก พิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านการนิเทศการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารมีความเข้าใจและให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการของโรงเรียน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่เน้นให้สถานศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารวิชาการ ส่งผลให้ผู้บริหารต้องปรับตัวและพัฒนาระบบการจัดการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาครูและบุคลากรในการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนกานต์ เอี่ยมสะอาด (2564) พบว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยา หานุกาพ (2564) พบว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรรเพชญ ไตรรงค์ (2564) พบว่าการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัสมารา จินตามณี (2566) พบว่าการบริหารงานวิชาการในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นกัน

3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความสัมพันธ์สูงสุด รองลงมา ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจาก ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับการบริหารงาน

วิชาการ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพการจัดการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญ การที่ผลการวิจัยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยืนยันว่าความสัมพันธ์ไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการบริหารงานวิชาการโดยตรง ดังนั้น การพัฒนาแนวทางส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลในหมู่ผู้บริหารจึงเป็นกลยุทธ์สำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาในเขตพื้นที่นี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรธาดา เพ็ญผ่อง (2565) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับค่อนข้างสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิชัย เนียมเทศ, ภัทราภรณ์ บุญชู (2565) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ในช่วงภาวะวิกฤติ COVID-19 มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับค่อนข้างสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรisha คำหนัก (2566) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 โดยความรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง และสอดคล้องกับงานของ จตุพร ทองจิตร, พระครูวินัยธร วุฒิชัย ขยวทโธ และ สุภัทรา ภูษิตรัตน์วาลี (2567) พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกทุกด้านกับการบริหารงานวิชาการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง เช่นกัน

สรุป

จากการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล การเป็นผู้นำด้านดิจิทัล ตามลำดับ

ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับสูง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ในระดับ .712

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 สามารถสรุปองค์ความรู้ใหม่ ได้ดังนี้

- 1) มีการนิเทศการศึกษาและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 2) มีการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

- 3) มีการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน
- 4) มีการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 5) มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1) จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ด้านการเป็นผู้นำดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษายังขาดทักษะและความพร้อมในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการ ดังนั้น ควรมีการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านภาวะผู้นำดิจิทัล เช่น การใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา (SIS) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงการศึกษา (Education Analytics) และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการบริหารงาน นอกจากนี้ ควรมีการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารเพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการศึกษา รวมถึงกำหนดนโยบายและมาตรการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

1.2) จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารยังขาดความตระหนักและทักษะในการส่งเสริมการวิจัยภายในโรงเรียน ดังนั้น ควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยในสถานศึกษาให้แก่ผู้บริหารและครู เพื่อให้เข้าใจหลักการและกระบวนการวิจัยที่สามารถนำไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนได้จริง นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้โรงเรียนจัดตั้ง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อให้ครูและผู้บริหารได้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย อีกทั้งหน่วยงานต้นสังกัดควรมีนโยบายและงบประมาณสนับสนุนโครงการวิจัยในโรงเรียน รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้คำปรึกษาและพัฒนางานวิจัยอย่างเป็นระบบ

2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการเป็นผู้นำดิจิทัลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
- 2) ควรมีการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
- 3) ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3

เอกสารอ้างอิง

- กฤตเมธ บุญนุ่น. (2561). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ = Human resource development. เชียงราย: สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- กมลรัฐ อินทรทัศน์. (2560). ความรู้และทักษะการสื่อสารชุมชน. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรมวิชาการ.

- จตุพร ทองจิตร. พระครูวินัยธร วุฒิชัย ชยวฑฒ. และ สุภัทรา ภูษิตรัตนาวลี. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2. 6(3), 268-269.
- ชนกานต์ เอี่ยมสะอาด. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ไชยา หานุกาพ. (2564). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฐिता สงค์แก้ว. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- นฤมล จิตรเอื้อ. (2560). บทบาทภาวะผู้นำในการพัฒนาองค์การสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้. วารสารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 10(2), 1738-1754.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่10 ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ภูเบศร์ บาลชน. (2563). โมเดลภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรนวัตกรรมของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น: โมเดลแข่งขันภาวะผู้นำการเรียนรู้ และภาวะผู้นำแบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภัทรธาดา เผือกผ่อง. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ภูริรัตน์ สุกใส. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรดิษฐ์. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วุฒิชัย เนียมเทศ และภัทราพรรณ บุญชู. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ในช่วงภาวะวิกฤติ COVID-19. 9(9), 258-259.
- สรพรเพชญ ไตรรงค์. (2564). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สรีชา คำหนัก. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุชญา โกมลวานิช. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษา. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อัสมารา จินตามณี. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพผลงานวิชาการในยุควิถีใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.